

Appel iværksat den 16. januar 2004 af G. Krikorian, S. Krikorian, født Tatoyan, og l'Association Euro-Arménie til prøvelse af kendelse afsagt den 17. december 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-346/03, G. Krikorian m.fl. mod Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og til prøvelse af kendelse afsagt den 17. december 2003 af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-346/03 R, G. Krikorian m.fl. mod Parlamentet, Rådet og Kommissionen

(Sag C-18/04 P)

(2004/C 94/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 16. januar 2004 iværksat appel af G. Krikorian, S. Krikorian, født Tatoyan, og Association Euro-Arménie til prøvelse af kendelse afsagt den 17. december 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-346/03, G. Krikorian m.fl. mod Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og til prøvelse af kendelse afsagt den 17. december 2003 af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-346/03 R, G. Krikorian m.fl. mod Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

1. Ophævelse af kendelsen af 17. december 2003, forkyndt ved rekommanderet skrivelse modtaget den 6. januar 2004, hvorved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-346/03, G. Krikorian m.fl. mod Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i medfør af procesreglementets artikel 111 frifandt institutionerne for appellanternes erstatningsøgsmål, idet Retten fastslog, at det var åbenbart ugrundet.
2. Ophævelse af kendelsen af 17. december 2003, forkyndt ved rekommanderet skrivelse modtaget den 6. januar 2004, hvorved Rettens præsident i sag T-346/03 R, G. Krikorian m.fl. mod Parlamentet, Rådet og Kommissionen, fastslog, at det som følge heraf ikke længere var fornødent at tage stilling til begæringen om foreløbige forholdsregler.
3. Der gives appellanterne medhold i de påstande, de nedlagde for Retten. Følgelig
 - 3.a) fastslås det, at beslutningen af 18. juni 1987, hvorved Europa-Parlamentet anerkendte, at folkedrabet på armeniere, begået af »den ungtyrkiske bevægelse i 1915 på 1,5 mio. uskyldige armeniske ofre, er en historisk realitet« og gør det nuværende Tyrkiets manglende anerkendelse heraf til en uovervindelig hindring for undersøgelsen af denne stats tiltrædelse af Den Europæiske Union, er en retsakt, der skaber en berettiget forventning navnlig hos EU-borgere af armenisk oprindelse, herunder også appellanterne, og som er retligt bindende for De Europæiske Fællesskaber.

3.b) fastslås det, at i og med, at Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber helt har undladt at træffe de politiske og retlige konsekvenser af ovennævnte beslutning, har de gjort sig skyldige i en tilstrækkeligt kvalificeret overtrædelse af fællesskabsretten til skade for appellanterne.

3.c) De tre ovenfor nævnte fællesskabsinstitutioner tilpligtes in solidum at betale hver af sagsøgerne 1 EUR i godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, der er forvoldt dem som følge af denne overtrædelse af fællesskabsretten, som kan tilskrives de nævnte institutioner.

Subsidiært, efter ophævelse af de anfægtede to kendelser:

4. Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe afgørelse.
5. Det fastslås, at Retten er bundet af de retlige spørgsmål, Domstolen har taget stilling til, navnlig for så vidt angår den bindende retlige karakter for institutionerne af Europa-Parlamentets beslutning af 18. juni 1987, hvorved der er skabt en berettiget forventning hos appellanterne om, at fællesskabsinstitutionerne handler i overensstemmelse med indholdet af den nævnte beslutning.

Under alle omstændigheder:

6. Fællesskabsinstitutioner tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Processuelle uregelmæssigheder, der har krænket appellanternes interesser:
 1. Med frifindelsen for appellanternes erstatningspåstand har Retten tilsidesat artikel 111 i sit procesreglement.
 2. Ved at pålægge appellanterne at betale sagens omkostninger har Retten tilsidesat artikel 87, stk. 3, i sit procesreglement, ligesom Rettens kendelse er behæftet med en manglende begrundelse.
 3. En gennemgang af den appellerede kendelse afslører endvidere en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, og artikel 13 i den europæiske menneskerettighedskonvention og af artikel 1 i den første tillægsprotokol til konventionen samt en tilsidesættelse af princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse.
- Tilsidesættelse af fællesskabsretten: Med afsigelsen af den appellerede kendelse har Retten tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om velerhvervede rettigheder.